

KURJER WARSZAWSKI

D. 1. Kwietnia.

PIĄTEK.

ROK 1831.

N° 89.

WSPOMNIENIA.

Otwarcie Szkół Je-
zuickich w Piotrk-
wie 1701.

Jak w roku 1794 *Wielki Czwartek* stał się dniem pamiętnym dla *Warszawy* przez pokonanie najeźdźców, również i wczorajszy należeć będzie do wiecznie świadczących o mężstwie *Polaków*. Nim urzędownie będzie doniesiono o działaniach wczorajszych, donosimy naszym czytelnikom o niektórych czynach powziętych z pewnego źródła lub czegośmy byli świadkami. Wojska Polskiego Dywizja piechoty i Dywizja jazdy z stosowną artylleryją, po północy wyszły z *Warszawy* i *Pragi*, i wkrótce uderzyły na nieprzyjaciela rozłożonego za *Grochowem* w lesie. Wiadomo że ten las był fortecą nieprzyjaciół; ta twierdza w kilka chwil zdobyta została. Rossjanie dawali odpór, lecz wkrótce zaczęli uchodzić opuszczając tak ulubione, tak korzystne dla siebie miejsce. Nasi ciągle nacierając, zadali przeciwnikom klęskę bardzo dotkliwą; zabrali znaczną ilość jeńców, przyczem szczególnie odznaczył się Pułk Iszy piech. linjowej. W południe już *Warszawa* widziała skutki tego zwycięstwa. Na placu pałacu Kommissji Wojny postawiono 2 zdobyte działa; na głównym ratuszu obok *Białego Orła* zatknięto 2 nieprzyjacielskie chorągwie; całe 2 bataljony piechoty Rossyjskiej odprowadzono do pałacu Prymasowskiego. Lud napełnił ulice, radośnymi odgłosy dzieląc tryumf naszych walecznych Rycerzy. Cała przestrzeń od początku lasu za *Grochowem* aż za *Miłosną* i dalej którąś uchodził nieprzyjaciel, jest okryta trupami Rossjan. Niewiadomo dotąd kto poległ z wyższych Oficerów nieprzyjacielskich; przyprowadzeni

ieńcy poznali zwłoki Pułkownika *Kuricza*. Z naszej strony strata BOGU dzięki jest bardzo mała; o poległych Oficerach z pewnością i żalem donosim, że kulą armatnią zabity został Porucznik z Kwaternistrzostwa *Wodnicki*. Do późna w nocy jeszcze przyprowadzano jeńców. Przywożono oraz broń nieprzyjacielską zabraną; do godziny 11tej wieczorem już było do 3000 karabinów, mnóstwo pałaszy, kaszkiotów etc. Oficerów nieprzyjacielskich zdrowych przyprowadzono 18, a ranionych 21. *Rossjanie* w lesie czyli w swej fortecy utworzyli bardzo wygodne siedlisko; pełno jest okopów, baraków, a w nich meble, sofy, kanapy, kolebki etc. wszystko to musieli opuścić. Zostawili oraz mnóstwo faszyny, koszów itp. które wczoraj sprowadzono na *Pragę*. W południe główna kwatera Naszego Naczelnego Wodza była w *Miłosnej*, a na noc miała już stanąć w *Mińsku*. Żołnierz nasz z pułku 1go Piech. raniony, wracając do *Warszawy* miał na swych ramionach szlify Podpułkownika i Majora nieprzyjacielskich. Przez dzień wczorajszy przywieziona do *Warszawy* ranionych naszych i nieprzyjacielskich do 400, których natychmiast umieszczono w Lazaretach. Pułkownik *Romario* dowodził Brygadą naszej piechoty w wczorajszej bitwie. Dziś rano znowu znaczną ilość jeńców przyprowadzono, oraz Jenerała, armatę, wozy amunicyjne i t. p. Nowe mamy zwycięstwo, o którym jutro doniesiem.

Posiedzenia Izby Sejmowych odłożono do przyszłej Srody. Otworzono księgę zapisów dla żołnierzy waleczących w teraźniejszej wojnie.

Pierwszy zapisał się Marszałek Sejmu Hrabia Włai: *Ostrowski*, nadając grunta dziedzictwem i wyznaczając kwoty pieniężne. Ten przykład chwalebny, znajdzie naśladowców.— W *Paryżu* P. *Foio* wydał świeżo *Historję Polski*, to dzieło bardzo jest chwalone.

Wice Gubernator M. S. Warsz.: Z rozkazu JW. Jenerała Gubernatora poleca niniejszym wszystkim wojskowym Polskim należącym do Korpusów wyszłych na linię boiową a niemogącym usprawiedliwić pobytu swego w *Warszawie* pozwoleniem na piśmie od JW. Jenerała Gubernatora wydanem, ażeby niezwłocznie udali się do właściwych Pułków pod karą na *Maruderów* przepisaną. Sztab Placu, Wice Prezydent i właściciele nieruchomości miejskich pod odpowiedzialnością ścisłego wykonania tego rozkazu przestrzegają mają.

Komisja Rządowa Wojny. Nie pierwszy to raz ziemia *Łęczycka* patryotyzmem i przywiązaniem do sprawy Narodowej słynąca, ofiary liczne na ołtarzu odradzającej się Ojczyzny składa. Wżna *Laura* z *Młodeckich Wilkanowska* Dziedziczka dóbr *Rogóżno* w obwodzie *Łęczyckim* położonych, koszul przeszło 1000 z płótna w Kommissorjacie wojskowym na ten cel rozdającego się, kosztem swym uszyć poleciła; nie przestając zaś na tej ofierze, tak płótno do dóbr swych jako i z tamąd uszyte kuszule, furmankami własnymi odesłała, dołączając do takowego transportu szarpi cienkiej funt 1, grubej funtów 8, i bieleziny cienkiej pół f. Szanowna Polko! oprócz wdzięczności jaką racz przyjąć za czyn tak chwalebny, należy ci jeszcze większa za przykład szlachetny jaki dałaś zgromadziwszy do szycia tych koszul włościanki w dobrach twych zamieszkałe, a słuszenie imie opiekunki i matki, ci dające, zgromadzenie to do pracy tak chlubnej wpałając w szanowne żony naszych

żołnierzy i obrońców czyste uczucia ludzkości, przypomina nam błogie czasy w których *Matrony Polskie* słynące cnotą i przywiązaniem do ojczyzny, czas przy kądzieli lub innych użytecznych zatrudnieniach otoczone błogostawiacemi ie włościankami przepędzały, gdy mężowie ich, bracia i dzieci z orzęmem w dłoni o sławę dotąd troskliwie zachowaną, dobiłali się. Oby przykład ten licznych naśladowców znalazł, i obyśmy częściej mieli sposobność składania w imieniu ojczyzny podobnych podziękowań.— Minister wojny Jenerał *Morawski*. Sek: Jlny Pułko: *Zieliński*.

(*Art. nad.*) Szanowne Polki w stolicy, nie dające się uprzedzać w ofiarach niosących pomoc walczącym obrońcom ojczyzny naszej, uradziły między sobą w wielu domach ażeby znaczną część świąconego uiać dla swoich rodzin i domowników a przeznaczyć takowe dla walczących pod murami *Warszawy* naszych Rycerzy, których przyjąć w domach swoich, cieszyć się z niemi w obecnej chwili walki i dzielić się święconem pozbawione są możliwości. W tym celu postanowiły, poświęcone iedzenia i napoje, na dzień wielkanocny przysposobić się mające, składać u Kapitanów Gwardji Narod: *Warsza*: i Setników Straży bezp: których proszą aby za zniesieniem się z Kommissarzami Cyркуłowe: przewiezione i dostarczone być mogły w dniu wielkanocnym do obozu i rozdane wojsku *Polskiemu*. O jakże czułe serca, iak wzniósł się dusze tych prawdziwych *Matek Polskich Synów!* one piersiami swemi karmiły ich wdzieciństwie, one posilały ich w trudach, one podzielały z matczyńskimi uczuciami, niebezpieczeństwa, od których zasłania ie, dzielne Rycerstwo *Polskie*.

Jeden z uczniów szkół *Lukowskich* mający lat 15, gdy waleczny *Dwernicki* odniósł zwycięstwo pod *Stoczkiem*, taką uczuł chęć na-

leżenia pod tym Wodzem do następnych zwycięstw, że niezważając na wiek młodociany chciał zaciągnąć się do pułku Ułanów; lecz Ojciec jego szlachcic zagonowy, został w tejże okolicy zupełnie przez nieprzyjaciół zniszczonym, i nie mógł synowi na umundurowanie i konia dostarczyć. Dowiaduje się o tem włościanka wsi przyległej, przybywa do młodzieńca i rzecze „Twoja Matka mój *Wicusiu* umarła wydawszy cie na świat; iam cie wykarmiła. Mam jednego syna który już od 3 lat jest żołnierzem. Twemu ojcu wszystko zabrali najeźdźcy; ia mało potrzebuje; przez kilkanaście lat ciułałam co mi Bóg dozwolił zarobić; pełniuteńki garnuszek mam rubli, zakopałam go w złocinę i dziś dobyte mam, bo tam rubusie niezajrzeli. Naści połowę na konika i mundur, a drugą połowę zostawiam dla mojego syna, aby miał cokolwiek gdy mu Bóg pozwoli szczęśliwie wrócić z wojny.“ Czyliż ta włościanka nie należy do najprawdziwszych Patryotek! Upraszamy zacnego młodziana który nam udzielił tę prawdziwą wiadomość, aby wymienił nazwisko swej *Mamki*, niech wiedzą o niej Rodacy. (Młodzieniec ów to skuteczni po wojnie.) — Wkrótce w teatrze Narodowym daną będzie pierwszy raz *Traiedja Nieszpory Sycylijskie*. — (*Artykuł nadesłany*.) W tych chwilach czytać o dobroczynnych ofiarach nie jest nowością; najuboższy niesie swój grosz na ołtarz Ojczyzny, rodak dzieli się chętnie z rodakiem czem może. I cudzoziemcy na naszej zamieszkali ziemi odznaczają się chlubnym patryotyzmem. Niedawno Officer nie zamożny wyjeżdżał do pułku brakowało mu konia. Szanowny Obywatel z za Wolskich rogatek *Laudon* natychmiast pospieszył z pożądaną ofiarą. Z rozrzewnieniem przyjął mężny wojownik ten dar szacowny a nie mogąc dla nagłego wyjazdu sam złożyć publi-

cznego podziękowania przelał na mnie ten obowiązek. S. J.

Głos Kasztelana Nakwaskiego miany d. 29 z. m. w Zbach połączonych Sejmu. „Zastanawiając się z rozważą nad głosami w dniu wczorajszym mianemi, za projektem i przeciw, wyznać muszę, iż do pierwszych tak wymównie i dobitnie wyłuszczających użyteczność tegoż projektu nie dodać nie mogę. Wypada tylko życzyć aby jednymyślnie w prawo zamienionym został. Zdania przeciwne projektowi, które zgadzają się wprawdzie w ogólności na pomysł i zasadę opierającą się na tem, że rzecz ta zawczasie wprowadzona, że urządzenie Włościan wypadłoby rozciągnąć do całego kraju, że Towarzystwo Kredytowe stoi na przeszkodzie, że włościanie dóbr prywatnych do narodowych przechodzić będą, że w małym iesteśmy komplecie, nakoniec że to prawo mogłoby być przeciwne interesowi prowincji pod Rosyjskiem panowaniem będących; wkrótkości na to odpowiadam: Teraz właśnie wypada nam dotrzymać obietnicę dane Włościanom. Dóbr Narodowych którą chciał zniszczyć z polityki X. Lubbecki nieprawą sprzedażą dóbr Narodowych, pokazać Europie dążność naszą do uszczęśliwienia tej klasy ludu i przywiązać ją tym więcej do sprawy narodowej. Samo przedawnienie mówi tu za Włościanami. Należytość Towarzystwa Kredy: aż nadto jest bezpieczną, jak to już dowiedzionem było w głosach poprzednio mianych. Prawo uchwalone nie ogranicza w niczem kompletu dzisiejszego, wszakże nawet o losie narodu decydować możemy. Prywatnych dóbr jest inna natura, konstytucja zaręczając własność i nietykalność, prawa trzeciego zabezpiecza. Wychodzenia z prywatnych dóbr ludzi obawiać się nie wypada i owszem prywatni właściciele widząc skutki zba-

wienne prawa tego, sami do układów przystąpią, a w ten czas to dopiero prawdziwie wznieście się handel, przemysł i oświata, pańszczyzna zaś wkrótce ustanie. Prawo stanowiące tylko co do dóbr Narodowych, nie może mieć żadnego wpływu na właścicieli prowincji Litewskich i przez nich zle- uważanem pewno nie będzie. Z tych powodów jestem za ogłoszeniem projektu.

Dokończenie Rozkazu dziennego wczorajszego. Postępują na Podporuczników. Do puł: 3 pi: li: z tegoż pułku, Podof: Szczepański Jan, Słomiński Ig: Gruszczyński Euk: Jeziernski Nep: Kulejewski Jak: Kananowski Fr: Skibiński Józ: Treпка Piotr. Przemyski Kazi: z kom: 1 lek: art: pie: Podof: Przyłuski Kaz: i Boduszyński Bogu; z kom: 2 lek: art: pie: Sierż: Orzelski Ale: Do puł: 7 pie: li: z tegoż pułku, Podof: Szodke Fr: Tabęcki Kon: i Twarowski Józ: Do puł: 4 pie: linjowej, z tegoż pułku, Podof: Dudek And: Swiderski Fel: Kozłowski Ale: i Ręczyński Jer: Do puł: 8 pie: li: z tegoż puł Podof: Budowski Jan, Dobrowolski Kac: Truszkowski Ig: Rydołowski Jan, Bartoszewski Fr: z kom: 3 lek: art: pie: Podof: Gocek Ale: z kom: Rakie: pie: Podof: Sępkowski Syl: Do puł: 2 strz: pie: z tegoż puł. Sier: star: Mazurkiewicz Józ: Pomorski Waw: Kubańczyk Ant: Dąbrowski Ludwik, Wiechecki Ant: Zienkiewicz Młch: Wszelaki Mari: Głogowski Fel: Mikłaszewski Tom: Podof: Ciołkowski Ad: Gorczyński Ant: Głogowski Nor: Chmielewski Kornel. Do puł: 4 strz: pie: z tegoż puł: Sier: star: Rydiger Piotr, Kalinowski Fel: Rembieński Józ: Krotke Jan, Podof: Wiśniewski Józ: Radomycki Paw: Pisarz Dyw: Drodzowicz Fr: z puł: 2 strz. pie Podof: Bajkowski Józ: Matuszkiewicz Józ: Sędzimir Ig: Szydłowski Ad: Bogucki Jan, Zaręba Ka: z kom: 3 lek: art: pie: Podof: Garliński Teo: Do puł: Wet: czyn: z puł: 8 li: Podof: Dziubiński Ant: Włodek Tom: Szaniawski Ig: z puł: 1 strz: pie: Podof: Celiński Syl: Szuwarski Ig: i Brzostowski St: *Prostnie się omyłka.* W rozkazie z d. 24 b. m. między postępującymi Por; na Kapi: w puł: 3 pie: li: napisano „Zakrzewski Teo:“ powinno być „Zakrzewski Xawery.“

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemięskiego. Gdy z powodu śmierci P. Gliksberga

z którym Dyrekcja Głów: o wszelkie druki kontrakt uiała zawarty, drukarnia tegoż zamknięta została a żadna inna w Stolicy niemogąc w tak krótkim czasie przepisanych Art: 115 prawa sejmowego tabell wykazujących iakie listy Zast: do następującego losowania podane zostały w czasie od 19 do ostatniego z miesią: wygotowaną i ani publicznie ogłosić nie jest w stanie, Dyre: Głów: ma za obowiązek uwiadomić strony interessowane iż wszystkie Listy Zast: z którymi się właściciele tychże w upłynionem półroczu po d. 19 z. miesią. zgłosili a inianowicie Lit: A sztuk 556. B. 2,806, C 6,196 D 3,400 E 10,850 23,808, w Ogóle na Zp. 35,216,000 równie iak pozostało z podanych i ogłoszonych już dawniej są zamieszczone do losowania w d. 1 Kwietnia r.b. o godz 8 rano w biurze Dyr: Gł: rozpocząć się mającem o czem każdy ządający tego z Tabelli w Dyr: Gł: ułożonej i Bankowi zakomunikowany przekonać się może. Fundusz amortyzacyjny z bieżącego półrocza wynosi Zp: 2,476,147 gr. 6 z którego potrącając należność za rewers z ostatniego losowania Zp. 1,573 pozostanie do losowania Zł 2,474,574 gr 6 Wyrażnie Zp. Dwa miliony cztery kroć siedemdziesiąt cztery tysiące pięćset siedemdziesiąt cztery groszy sześć. — Zastępca Prezesa Gieszkowski. Za Pisarza Zawistowski.

DONIESIENIA.

W sklepie ubogich sprzedają się WINA węgierskie w dobrym gatunku, butelka po zł. 2. gr. 15. Wino francuzkie Bordo białe i czerwone zł. 2. Reńskie Schlos Joanisberger zł. 10, Burguńskie Chamberlin zł. 9, Szampańskie zł. 11.

Zgubiony PULJARES safianowy ponsowy w którym była Dymmissja po francuzku napisana dla Karola Possan i inne papiery, oddawca onego w Druk Kur: War: odbierze nagrodę.

KLACZ wierzchołowa angliczowana, jest do sprzedania pod Nr 1767 w ulicy S. Jerskiej.

KON kasztanowaty mierzyn mały, z odmianą, czyli z gwiazdką na łbie, lat 5 mający, z zaprzęgiem, to jest z chomontem markowskim i kantarkiem, w noc z dnia 30 na 31 Marca r. 1831. z stajni, w domu Nro 477. skradziony został, lub też na ulicy wyszedł, żeby takowego ująć, albo wiedział gdzie się znajduje, raczy w domu Nro 477. przy ulicy Senatorskiej, zawiadomić, za co przyzwoitą nagrodę otrzyma.

Dzień rano siepła stop: 2. Wczoraj w południe 4.